

అంతరాత్మము

సిద్ధుసురమిరవి

“విన్నావోయ్, నన్ను రామయ్య ఏమన్నాడో?” అన్నాడు వీరయ్య. మండువాలో పడక కుర్చీలో కూర్చుని, తాపీగా చుట్టకాలుస్తూ.

“ఏమన్నాడయ్యా?” అడిగాడు స్వామిభక్తితో పిచ్చయ్య.

“నేనేదో పరాన్న భుక్కునట!” వెప్పాడు మళ్ళీ తాపీగా వీరయ్య.

“అంత మాటన్నాడా, బాబూ మిమ్మల్ని?”

“అనలు పరాన్న భుక్కుంటే ఎంటోయ్ పిచ్చయ్యా?”

“పరాన్నమంటే ఎదుటోళ్ళ తిండండి, భుక్కుంటే బొక్కేవోడండి.”

“మనం ఎదుటోళ్ళ తిండి ఎక్కడ తింటున్నామోయ్? మనం పదిమందికి పెట్టున్నాంగా?”

“అంటే, బాబో- ఎదుటోళ్ళ కష్ట పడి, వెమటోడ్చి ఇస్తుంటే తమరు హాయిగా కూచుని తింటున్నారట!”

“అలాగా? అయితే రామయ్య భుక్తి విషయం కొంచెం చూడు.” పిచ్చయ్యను అదో లా క్రిగంటితో చూస్తూ అన్నాడు వీరయ్య.

అంతే. పిచ్చయ్య మరో క్షణంలో అక్కడలేడు. మరో మరో క్షణంలో తిరిగిచ్చేసాడు.

“ఎక్కడ కెళ్ళావోయ్ పిచ్చయ్యా నువ్వు లేకుండా వుండలేకుండా వున్నాను!” అడిగాడు వీరయ్య.

“రామయ్య లేడండి, రామయ్య! వాణ్ణి చంపి, శవాన్ని వెరువుగట్టు

దగర పాతిపెటాచ్చేసా నండి” వెప్పాడు స్వామి అజాపాలకుడు పిచ్చయ్య.

“చంపేశావా! ఎంతపని చేసావోయ్!” వీరయ్య మొసలి కన్నీరు.

“అంతేకాదండి మరి! తమరి శిష్యుణ్ణి. మీ పవర్ని ఎదురించే వాడుండ గలడాండి ఈ ప్రపంచంలో?”

“చంపావంటే, మర్దరిగా? అడిగాడు వీరయ్య.

“అదేనండి బాబుగారు.”

“మరయితే రెంటికి డివరెన్సు ఎంటోయ్?”

“బాబుగారో! చంపడమంటే తెలుగు పద్ధతండి! మర్దరి అంటే ఇంగ్లీషు పద్ధతండి.”

“అదేదో సరిగా చెప్పవోయ్” అడిగాడు వీరయ్య ఇంకా చుట్టకాలుస్తూ.

“తెలుగు పద్ధతంటే బాబుగారో, కత్తితో-దమ్ములుంటే ముందునుంచి లేకపోతే-మిబోటి పెద్దోళ్ళు సెపే ఎనక మంచి పొడిచేయడ వండి ఇంగ్లీషు పద్ధతండి, చూసారూ, పిస్తోలుతో దూరంగా వుండి కాల్చే యడమండి.”

“అయితే మనకో పిస్తోలుండటం మంచివంటావు?”

“ఇంకా అండి బాబుగారో. డబ్బున్నోళ్ళందరికీ వుంటదండి.

కానీ బాబో దానికో లై సెన్సివుండా లయ్యా!”

“అదెక్కడ దారుకుతుందోయ్?”

“పోలీసోళ్ళ దగ్గర బాబూ!”

“మనకిస్తారటోయ్?”

“నాలాటోళ్ళ కిస్తారు బాబూ. పిస్తోళ్ళ యాపారం, పోలీసోళ్ళు, తమబోటోళ్ళ పోసనేనండి.”

“లై సెన్సు లేకపోతేనేమోయ్?”

“ఫరవాలేదుగాని బాబో, వకేల ఎవడయినా ఎక్కువ కూలి డబ్బు అడిగాడనుకోండి. అణి కాల్చేస్తారనుకోండి, బాబుగారో, తప్ప, తప్ప అనకూడదనుకోండి. అణి కాల్చేసి నందుకు, లై సెన్సులేని పిస్తోలుంబుకున్నందుకు రెండేళ్ళు జైలుశిక్ష.”

“అదేంటోయ్, ఉరితీసిన తరువాత, మళ్ళి జైలేంటోయ్?”

“అది అంతేనండి రూల్సుంటే రూల్సేనండి. ఉరితీసిన తర్వాత ఆశవాన్ని రేండేళ్ళు జైల్లో వుంచుతారు బాబుగారో. అదిబాగా కుళ్ళిం తరువాత వురుగులు తింటాయి బాబో.”

“తింటే పోలీసోళ్ళు పీక్కుతినాలి గాని, వురుగులు తింటే వాళ్ళకేటి మిగులోయ్?”

“అలా అనకండి బాబుగారో పోలీసోళ్ళు పెద్దోళ్ళ జోలికిపోరండి. ఆశు చంపుకు తినేడి. మనం అనయింబు కునేడి, బతికున్న పేదోళ్ళనండి.

అలాజైల్లో వురుగులు తినేస్తే అడి, ఆత్మ బాధపడి చస్తుందని నమ్మకం బాబుగారో”

“అలాగటోయ్. చాలపెద్ద సిద్ధాంతమే! అయితే చచ్చింతరువాత బాధ పడకుండా వుండా అంటే ఎంచేయాలోయ్?”

“బహు సులువు, బాబుగారో. మనం అంతరాత్మ మంచుకోకూడదు బాబుగారూ. ఈ అంతరాత్మ, మనం చచ్చింతరువాత అత్మేమన్ని బాధ పెట్టుది.”

“మరి మనిషిని గదా, కాస్తో కూస్తో అంతరాత్మ వున్నట్లుండే! అదెలా పోద్ది?”

“బాబుగారో, ఎలక్షన్ నిలబడండి, ఎంతైనా డబ్బు ఖరచు చేసి, మీకెదురు లేదీవూళ్లో గెలుస్తారు బాబయ్యా. ఆతరాత మీతో గెల్చినోళ్ళి కొనేసి వో గ్రూపేనుకోండి. అప్పుడు మీకో మంత్రిపదవి కాయం. ఎంటనే అంతరాత్మ అదంతటదే ఎగిరిపోద్ది, ఇ క్ర మార్కు డి ఈవునించి బేతాకుడి లాగా!”

వీరయ్య మంత్రయాడు. తిరిగి కాఫీ తాగి తాపీగా, డన్ హిల్ సీగ రెట్టు కాలుస్తూ. హాల్లో సోఫామీద కూర్చుని ఉన్నాడు. చటుక్కున తనముందు నుంచున్న ఆకారాన్ని చూశాడు.

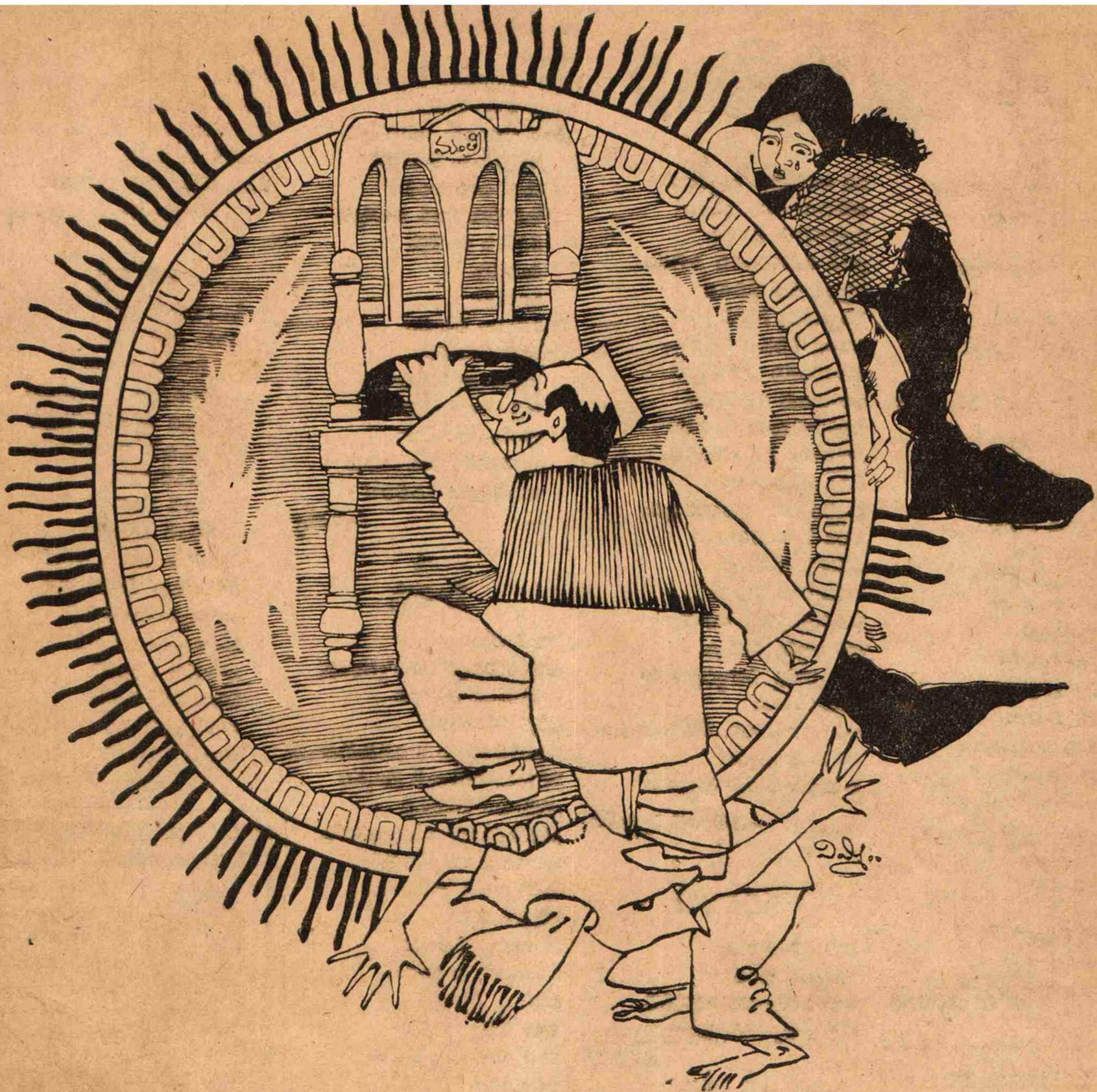
“ఎవరయ్యా నువ్వు?”

“నేను బాబుగారో, పిచ్చయ్యని, తమ నమ్మినబంటుని!”

“పిచ్చయ్యా? బంటువా? ఓహూ, గురుకొచ్చింది. మా వూళ్లో వుండేవాడివి కదూ?”

“మీ వూళ్లో ఏటివాబో! మీ కాళ్ళ దగరే పడుండేవోడ్చి మీరు చెప్పిందల్లా సేసేవోడ్చి.”

అది అంతేనండి రూల్సుంటే రూల్సేనండి-ఉరితీసిన తర్వాత ఆశవాన్ని రేండేళ్ళు జైల్లో వుంచుతారు బాబుగారు. అదిబాగా కుళ్ళింతరవాత వురుగులు తింటాయిబాబు. అలా జైల్లో వురుగులు తినేస్తే అడి ఆత్మ బాధపడి చస్తుందని నమ్మకంబాబు.

అ మాటలో వీరయ్యకి కొంచెం తెలివొచ్చింది.

“అ సరే, సరే, ఇంతకీ ఇన్నాళ్లు ఎక్కడున్నావోయ్?” అడిగాడు వీరయ్య తన గాంధీటోపీని సవరించు కుంటూ.

“పోలీసోళ్లు పట్టుకున్నారు బాబయ్యా!”

“ఇంత అమాయకుడివి నిన్నెందుకు పట్టుకున్నారోయ్?”

“రామయ్యని చంపేశానా. చంపి పూడ్చిపెట్టానా బాబుగారో! మీకు తెల్సా బాబుగారో, మీ కళ్ళతో చెప్పండి అటువంటి పనులు చేయనని?”

తెల్లబాది చొక్కా, తెల్లపంబా, గాంధీటోపీ ధరించిన నల్లమనసు వీరయ్య కొంచెం గానరావడాడు.

“పాపం. ఎవర్ని పల్లెత్తు మాట నడే. ఆ అమాయకుడు రామయ్యని చంపింది నువ్వు? ఎందుకయ్యా ప్రశాంతంగా ఉన్న పల్లెటూళ్ళలో అలా హత్యలు చేస్తారు?”

మంత్రి గద్దెనుండి వీరయ్య పల్లె పునరుద్ధరణోపదేశం చేసాడు.

జైలు నుంచి తప్పించుకొచ్చిన పిచ్చయ్య నెత్తిమీద పిడుగు వడి నట్టయింది. ఇంతటోమంత్రి వీరయ్య సెక్రటరీ ఫైళ్ళతో వచ్చాడు

“మాడు కెకటరీబాబూ! ఇత నెవరో పిచ్చయ్యట. మావూరేనట. ఎవరో చంపాడట. పోలీసులు వటుకుని కేసుపెట్టారుట. మనమేం చేస్తాం? రూల్సు రూల్సే! అంతా లా ప్రకారం జరగాల్సిందే! అసలు ఈ హత్యలు, హింసలూ, అంటేనే నాతత్వానికి యతిరేకం. ఈ హంత కుల మొహాలుచూస్తే, నా అంత రాత్మ గిలగిల కొట్టుకుంటుంది. కెకటరీబాబూ! ఇతని విషయమేదో చూసి, పోలీసులకి కబురుచెయ్యి” పిచ్చయ్య తెప్పరిల్లెనరికి మంత్రి గారు తమ అఫీసుగదిలో కెళ్ళి పోయారు.

కొన్నాళ్ళకి పిచ్చయ్యను ఉరి తీసేశారు.

అతరువాత కొన్నాళ్ళకు మంత్రి హెలాదాలో వీరయ్యగారు తమ ఊరు నందరికొచ్చారు. గొల్లున ఎడుస్తూ పిచ్చయ్యపెళ్ళాం ఎల్లమ్మ, వీరయ్య కాళ్ళమీదవడి దిక్కులేని తనకి, తనపిల్లలబతుక్కి ఏదయినా సహాయం చేయమని వేడుకుంది.

“ఎవరయ్యాపాపం, ఈయమ్మ? ఏదో కష్టాల్లో ఉన్నట్టుంది?”

“ఉరి తీసేశారు, చూశారు, బాబుగారూ-ఆ పిచ్చయ్యగాడి పెళ్ళా

